

[Socialministeren.]

andre ændringer af loven, alle uden økonomiske konsekvenser for statskassen. Det drejer sig dels om konsekvenser af redaktionel karakter af andre love, der er gennemført siden sygeforsikringsloven, dels om administrative og andre ændringer på grundlag af indhentede erfaringer.

Blandt disse ændringer vil jeg særlig fremhæve nogle administrative forenklinger og nogle ændringer af fribefordringsreglerne med henblik på situationer, hvor der har vist sig behov for at tage særligt hensyn til befordringer over lange afstande og til forholdene på fjerntliggende øer.

I øvrigt kan jeg med hensyn til begrundelsen for lovforslaget og dets enkeltheder henvise til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, og med denne henvisning skal jeg herved anbefale lovforslaget til det høje tings hurtige og velvillige behandling.

Handelsministeren (Barnsgaard): Herved har jeg den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om udbyttebegrænsning m. v.*

Lovforslaget er et led i den helhedsløsning, som regeringen ved fremsættelse af en række lovforslag tilstræber med henblik på gennemførelsen af en sanering af landets økonomi. En sådan helhedsløsning må naturligvis også sikre en rimelig tilbageholdenhed med udbytter og visse andre indkomstformer inden for de selvstændige erhverv. Inden for disse indkomstgrupper, hvor forskellen i indtægt naturligvis kan være betydelig, findes vel også nogle af de bedst aflønnede i samfundet, og ikke mindst disse dele af befolkningen må kunne forstå, at der ikke med nogen vægt vil kunne stilles krav til andre befolkningsgrupper, hvis man ikke selv vil være villig til at acceptere mådeholdets linje.

Lovforslaget tager sigte på en del af den indkomstdannelse, der foregår ved selvstændig erhvervsvirksomhed, nemlig den del af overskuddet i de erhvervsdrivende selskaber, der giver sig udtryk i udlodning af udbytter samt i vederlag og tantiemer til virksomhedernes ledelse. Denne del af indkomstdannelsen er af ikke uvæsentlig betydning for helheden, hvortil kommer, at de virksomheder, som forslaget tager sigte på, gennem højkonjunkturen i de senere år

inden for mange områder har haft betydelige overskud med deraf følgende mulighed for at udlodde øgede udbytter m. v. I det omfang disse muligheder aktualiseres, vil tendensen til opskruning af samfundets indkomstniveau blive yderligere forstærket, og man må i denne forbindelse heller ikke være blind for de psykologisk uheldige virkninger, som øgede udbytter i vore selskaber vil kunne få på et tidspunkt, hvor man må appellere til resignation hos andre befolkningsgrupper.

Regeringen har af disse grunde set med tilfredshed på det af Danmarks nationalbank udfoldede initiativ med henblik på at hindre øgede udbytter inden for bankverdenen og har med glæde bemærket, at nationalbankens henstilling er blevet fulgt af erhvervsbankerne. Det er ligeledes med stor tilfredshed, at regeringen har bemærket, at formændene for nogle af vore store erhvervsorganisationer over for offentligheden har givet udtryk for synspunkter, der ligger på linje med nationalbankens henstilling til bankverdenen, og der er vel grund til at tro, at de pågældende har været talerør for en opfattelse, der finder bred tilslutning inden for organisationernes medlemskreds.

Selv om sådanne henstillinger i ikke ringe udstrækning må antages at blive fulgt, har regeringen dog fundet det påkrævet gennem fremsættelsen af nærværende lovforslag at tilvejebringe det fornødne grundlag for, at den udbyttepolitik, der må anses for nødvendig for en økonomisk helhedsløsning, sikres gennem en herpå sigtende lovgivning.

Til forslagets enkelte bestemmelser skal jeg ikke knytte mange bemærkninger. Man har søgt at gøre bestemmelserne så enkle som muligt og så fleksible for selskaberne som muligt. Dette finder bl. a. udtryk i, at der ikke er lagt vægt på de deklarerede udbytteprocenter, men på de udbetalte beløb. Dette muliggør, både for så vidt angår udbytter som vederlag til medlemmer af selskabernes bestyrelse o. lign., at selskaberne vil kunne disponere frit over de ifølge loven tilladte beløb mellem de enkelte aktieklasser og de enkelte selskabsorganer. Den frihed, der på den måde indrømmes virksomheden, forskertser jo ikke lovens formål. Samtidig er det herved opnået, at de selskaber, der i foregående år har udstedt friaktier, hvilket jo har været tilfældet i et ikke ubetydeligt